

ИЗМЕЂУ СУДБИНЕ И ОБИЧНОГ ЖИВОТА

ПОЗОРИШТЕ
КАО
МЕСТО
СУСРЕТА

46. БОРИНИ
ПОЗОРИШНИ ДАНИ

Град Вршац

Република Србија

BAT

ДУНАВ
ОСИГУРАЊЕ

TUDORS

Japi

UniCredit Bank

VITEZ & KOM

simpo

CONNECT

БИЛТЕН 1

[illegible]

Главни програм 46. Бориних позоришних дана

ИЗМЕЋУ СУДБИНЕ И ОБИЧНОГ ЖИВОТА

21.
октобар
среда

Дан позоришта „Бора Станковић“ и свечано отварање Фестивала
Небојша Брадић

У ПОТРАЗИ ЗА ТАШАНОМ

Режија: Небојша Брадић
Позориште „Бора Станковић“, Врање, Србија

22.
октобар
четвртак

Бора Станковић

БОЖЈИ ЉУДИ

Режија: Југ Ђорђевић
Народно позориште у Београду, Србија

23.
октобар
петак

Сања Милосављевић

МАРТИН УДИО

Режија: Никола Бундало
Народно позориште Републике Српске, Бања Лука, Република Српска

24.
октобар
субота

Оља Станојева

ПУКНАТИНИ

Режија: Нађа Панчева
Театар „Иван Радоев“, Плевен, Бугарска

25.
октобар
недеља

Стеван Копривица (по мотивима романа Моме Капора)

УНА

Режија: Дејан Пројковски
Звездара театар, Београд, Србија

26.
октобар
понедељак

Борис Лијешевић

МОЈЕ ПОЗОРИШТЕ

Режија: Борис Лијешевић
Атеље 212, Београд, Србија

27.
октобар
уторак

Дејан Дуковски

ЦРНО ЗЛАТО

Режија: Оливер Фрљић
Београдско драмско позориште, Београд, Србија

28.
октобар
среда

Балет инспирисан романом Боре Станковића

НЕЧИСТА КРВ

Кореографија: Милош Исаиловић
Ободско слово - Подгорица, Битеф театар - Београд

Све представе почињу у 20 часова. Организатори задржавају право измене програма.

Поштовани даме и господо, уважени гости, поштоваоци позоришне уметности, драге Врањанке и Врањанци,

Добро вам вече и добро дошли на отварање 46 – тих Бориних позоришних дана.

Добро дошли на фестивал који се у храму богиње Талије организује од 1979. године, славећи лик и дело најпознатијег Врањанца, Борисава Боре Станковића.

Овогодишњи фестивал од посебног је значаја не само за Врање, већ и целокупну културну јавност јер се одржава у години великог јубилеја.

Наиме, пре 150 година у Врању се родио Бо-

рисав Станковић - писац који је целокупан књижевни опус посветио свом родном граду. Књижевно дело којим је прославио своје Врање, у које је сместио и своју баба Злату, своје дечачке љубави и снове, као и судбине обичних људи патријархалног Врања, сврстао га је у ред реалиста, али и зачетника модерне књижевности у Србији.

Без сумње, оставио је неизбрисив траг у српској прози, као и утицај на своје савременике, а посебно на млађе генерације писаца. Да је тако потврђују бројне студије, радови и есеји написани о Бори. Тако је чувени Јован Скеркић записао:

„Он не пише о тадашњем Врању, које се модернизује, него о Врању „старих дана“... Он описује оно што је видео и осетио. Врло често људе који су одиста постојали и догађаје који су се одиста десили, налазећи у једној полуисточњачкој паланци цео „очарани врт“ љубави, преливајући то све великом поезијом свога срца, доказујући не речју већ делом да за правог песника нема баналности у животу... Станковић се не задовољава да слика спољни свет, но у своје дело и у своје личности уноси лично себе, једно јако носталгично осећање живота, плаховиту страст и болну чежњу. У свим тим приповеткама, где се бије борба између Истока и Запада, између личности и целине, страсти и морала, снова и јаве, поезије и прозе живота, у свим тим предметима којима је он умео дати величине и поезије, Станковић је увек присутан, са свом својом широком душом.”

БИЛТЕН 1

С тога у години великог јубилеја тема фестивала „Између судбине и обичног живота“ добија специфичну тежину. Посебно зато што је у осам фестивалских дана смештено осам позоришних остварења која, по речима селектора Спасоја Ж. Миловановића: „Иако различита по форми, поетици и сценском поступку, повезује интересовање за наслеђено, наметнуто и лично, између онога што нам живот доноси и онога што смо у стању да са тим учинимо“.

И не само то, већ ако погледамо мало шире слоган овогодишњег фестивала он је сагласју и са целокупним опусом Борисава Станковића. Верујем да ће нам позоришна остварења која ћемо гледати наредних вечери помоћи да добијемо одговор на бројна питања, пре свега да спознамо шта се са човеком дешава када се нађе између онога што му је дато и сопствених избора.

Драги пријатељи, данас, 130 година након прве одигране представе, користим прилику да Позоришту „Бора Станковић“, ансамблу и свим запосленима, честитам Дан установе, са жељом да и у годинама које долазе наставе своју мисију - да буду стуб културног живота нашег града. Такође, користим прилику да врањском театру још једном честитам на свим постигнутим резултатима захваљујући којима је у години два јубилеја, а поводом Дана државности Републике Србије, одликован Сретењским орденом првог степена.

Даме и господо, желим вам да и ове године, у славу Боре, уживате у најбољим остварењима позоришних прегалаца из региона и Србије. Проглашавам 46. Борине позоришне дане отвореним!! Хвала!!

др Слободан Миленковић,
градоначелник Врања

Реч директора Кристина Јањић Стојановић

Велика ми је част што вас вечерас поздрављам на Дан нашег позоришта, а у години у којој обележавамо 150 година од рођења нашег Боре Станковића - писца који је својим делима Врање заувек уписао на културну мапу света.

Борини позоришни дани већ деценијама чувају драгоцену везу између Боре, његовог града и позоришта.

Овогодишњи мото фестивала, „Између судбине и обичног живота“, позива нас да завиримо у свет Бориних јунака, али и да кроз савремене позоришне изразе промишљамо о човеку, његовим изборима, надама и унутрашњим борбама.

Посебну захвалност упућујем руководству Града Врања и Министарству културе Републике Србије, који препознају значај фестивала и подржавају његово трајање.

Хвала и свим уметницима, сарадницима и запосленима у нашем позоришту.

Велико хвала и вама, драга публико, што својим присуством потврђујете да позориште има посебно место у животу нашег града.

Верујем да нас у данима који су пред нама очекују снажни уметнички доживљаји, инспиративни разговори и представе које ћемо дуго памтити. Нека 46. Борини позоришни дани буду још једна потврда да позориште живи све док постоје људи спремни да стварају, да слушају и да у уметности препознају истину о себи.

Желим вам добродошлицу на 46. Борине позоришне дане и много незаборавних позоришних тренутака. Срећан нам Дан позоришта!

Хвала вам!

БИЛТЕН 1

О ФЕСТИВАЛУ

Борини позоришни дани су један од најдугочеканијих позоришних фестивала у Србији. Фестивал је основан 1979. године на иницијативу тадашњег управника и редитеља Позоришта „Бора Станковић“, Радослава Радивојевића, а у част једног од најзначајнијих српских писаца Бориса Станковића који је рођен у Врању.

Током четири деценије постојања, Фестивал се развијао и мењао свој облик и форму, од ревије позоришних представа, фестивала мањег формата, до позоришне манифестације која подразумева селекцију. Од 29. издања Фестивал има јаснији концепт и јасније критеријуме у избору квалитетних позоришних остварења у Србији.

У периоду од 2012. до 2018. године Фестивал је одржаван ван матичне сцене, пошто је зграда Позоришта 2012. године потпуно изгорела у подметнутом пожару. Упркос томе, Фестивал је наставио да траје и чува улогу најзначајније позоришне и културне манифестације у граду и шире.

С повратком у обновљену зграду Позоришта, Фестивал улази у фазу даљег развоја и унапређења. После 40. јубиларног издања нови селектор и уметнички директор, театролог и позоришни критичар Слободан Савић, уводи низ структуралних промена. Високи уметнички стандарди постају основни и темељни критеријум при избору представа. Усвојен је нови Правилник, уведене су награде Стручног жирија, репрезентативни Каталог и пратећи промотивни материјал, Фестивал је добио и нов, препознатљив визуелни идентитет, а од 2023. године и међународни карактер.

Борини позоришни дани су данас фестивал савременог, уметнички и поетички потентног, одговорног и савременим праксама примереног позоришта које се хвата у коштац с горућим питањима и темама времена и света у којем настаје и за које настаје.

Организатор Фестивала је Позориште „Бора Станковић“, а главни покровитељ Град Врање. Фестивал се одржава сваке године последње седмице у октобру.

НАГРАДЕ

Награда „Борисав Станковић“ за најбољу представу у целини

Награда „Борисав Станковић“ за најбољу женску улогу

Награда „Борисав Станковић“ за најбољу мушку улогу

Награда „Борисав Станковић“ за драматургију, драматизацију или адаптацију

Награда Града Врања

(режија, сценографија, костимографија, оригинална музика, колективна игра...)

Награда публике „Радослав Радивојевић“

Реч селектора

Између судбине и обичног живота

Спасоје Ж. Миловановић

Постоје године у којима се чини да је све око нас важније, гласније и коначније него што би требало да буде. Ова година свакако припада таквом времену.

46. Борини позоришни дани, 21 - 28. 10. 2026. одржавају се усред завршнице изборне кампање и у периоду снажних друштвених подела. У Србији су парламентарни избори расписани за 25. октобар, а истог дана одржаће се и председнички избори у Бугарској. Та необична подударност није остала без утицаја на концепцију овогодишњеселекције. Фестивалсетако симболично нашао између две изборне стварности, али изван потребе да им припише било какав политички одговор.

Овогодишње издање наставља историју фестивала у Врању без прекидања његовог основног тока и без стварања његове паралелне или алтернативне верзије. То можда звучи као једноставна чињеница, али у времену у којем се културне манифестације све чешће налазе у средишту различитих друштвених спорова, она има своју тежину. Фестивал је остао тамо где и припада - у свом граду, у свом термину и у односу са представама, уметницима и публиком.

То, међутим, не значи да је позориште изван политике. Напротив. Позориште је често изразито политично управо онда када се не бави дневном политиком. Начин на који говори о власти, насиљу, неправди, друштвеним нормама, идентитету, породици или слободи већ представља одређен однос према свету. Разлика је само у томе што позориште своје ставове не мора да саопштава као политички програм.

Овогодишња селекција заснована је на једном суштинском питању за позориште: шта се дешава са човеком када се његов живот нађе

између онога што му је дато и онога што сам бира?

Шта један обичан живот претвара у причу? Понекад су то велики историјски догађаји, а понекад љубав, губитак, породица, страх, сећање или одлука донета у тренутку када више нема доброг избора.

Судбина овде није схваћена искључиво као унапред одређена неминовност. Она настаје у односу човека, његових одлука и околности у којима живи. У театролошком смислу, управо тај однос између датости и избора производи драмски конфликт: - човек покушава да промени оно што му је задато, истовремено откривајући границе сопствене слободе. Зато судбина у позоришту није само питање онога што ће се догодити, већ и начина на који човек одговара на оно што му се догодило, па и оно што му је предодређено.

Божји људи, у режији Југа Ђорђевића и продукцији Народног позоришта у Београду, по мотивима прозе Борисава Станковића, окрећу се људима са друштвене маргине - просјацима, убогим и одбаченима. Њихове судбине, усамљеност и потреба да буду виђени и препознати, више од једног века касније, задржавају снажан савремени потенцијал.

Марџин удго Народног позоришта Републике Српске, према роману и драматизацији Сање Савић Милосављевић, у режији Николе Бундала, говори о идентитету, породици, памћењу и историји које обликују животе појединаца. У средишту је потреба да се, упркос променама

БИЛТЕН 1

које намеће та и таква историја, сачува лична прича и достојанство.

Пукнајшине, у продукцији Драматично-кукленог театра „Иван Радоев“ из Плевена, по тексту Оље Стојанове и у режији Нађе Панчеве, кроз четири женска лика отварају питања насиља, кривице и правде. Њихове приче откривају односе у којима насиље настаје и друштвени контекст у којем се оно често не препознаје на време.

Уна Звездара театра, по мотивима романа Моме Капора, у драматизацији Стевана Копривице и режији Дејана Пројковског, враћа се темама љубави, слободе и моралног избора. Однос професора и студенткиње раствара границе личне слободе и начина на који време, окружење и друштвене норме обликују одлуке које се доживљавају као личне.

Моје позориште Бориса Лијешевића у Атељеу 212 најдиректније се окреће односу живота и позоришта. Кроз сопствена сећања и искуства, аутор испитује крајеве између проживљеног живота и начина на који он касније постаје сценска прича.

Црно злато Дејана Дуковског, у режији Оливера Фрљића и продукцији Београдског драмског позоришта, породицу поставља у средиште приче о променама, припадању и идентитету. Породична ситуација постепено се отвара према ширем питању последица друштвених промена и начина на који се појединац односи према свету који више није исти као раније. Различите по форми, поетици и сценском поступку, ових шест представа повезује интересовање за наслеђено, наметнуто и лично, између онога што нам живот доноси и онога што смо у стању да са тим учинимо. Зато „Између суд-

бине и обичног живота“ није само тематско одређење фестивала, већ и могући кључ за читање одабраних представа.

У години у којој Врање обележава 150 година од рођења Бориса Станковића, тема фестивала добија посебну тежину. Станковић је у животима обичних људи препознавао драме великих размера - у љубави, забранама, породичним односима, друштвеним нормама, немирењу и одлукама које често нису биле сасвим слободне. Његови јунаци живе у времену у којем се мењају друштвене околности, напушта позната структура живота и појављује нова, још недовољно јасна, али неизбежна.

Фестивал ће бити завршен представом **Нечиста крв**, у част награђених, у извођењу Bitef Dance Compagny. Инспирисана Станковићевим романом, кореографија Милоша Исаиловића Софкину причу преводи у језик савременог плеса, тела и покрета. На тај начин једна од најпознатијих судбина српске књижевности добија нову сценску интерпретацију и враћа се у град са којим је њено књижевно наслеђе нераскидиво повезано.

Врање тако овогодишњим програмом истовремено обележава Станковићев јубилеј и наставља да своје позоришно наслеђе чита кроз савремене сценске поступке. Прошлост овде није само предмет сећања, већ материјал који се изнова тумачи и доводи у везу са временом у којем живимо.

Ако фестивал има своју трајну вредност, онда је она и у способности да из године у годину поставља нова питања, без одрицања од сопственог наслеђа. Овогодишње издање зато наставља пут који је ово место градило деценијама - без потребе да се његов идентитет тражи изван њега самог.

ЖИРИ

МИЛИВОЈЕ МЛАЂЕНОВИЋ (Председник жирија). Рођен је у Бијељини, 1959. године. Дипломирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Био управник Народног позоришта у Сомбору (1989-2000), Српског народног позоришта у Новом Саду (2003-2009), директор Стеријиног позорја (2009-2012), уметнички консултант у Народном позоришту „Стерија“ у Вршцу (2013-2015). Уметнички је руководио Градског позоришта „Семберија“ у Бијељини од оснивања 2019.

Осим стручних и научних радова из науке о књижевности и театрологије, пише и објављује драме, књижевну критику, есеје.

Студије: *Сценске бајке Александра Појовића* (Нови Сад, 2005), *Одлике драмске бајке* (Нови Сад, 2009), *У замку замки - драмски поштенцијал поезије и прозе за децу* (2017), *Интертекстуална илустрација - концепција драмског лика Лазе Костића*. (2020).

Такође је објавио уџбеник *Увод у позоришну уметност* (2022) за будуће учитеље, приредио монографију *У сазвежђу Миливоја Живановића* (Пожаревац, 2020), *Бубна ојна* (Радио-драме Гроздане Олујић у оквиру њених Саб-раних дела (Београд, 2022) и већи број других публикација.

Књиге драмских текстова за децу: *Баш челик и друје за позорницу удешене бајке*, *Чудне звери на провери* итд.

Био је селектор и члан Жирија Стеријиног позорја (2021-2023) и других значајних позоришних фестивала у земљи и иностранству. У Шабачком позоришту изведена је његова комедија *Рабле/Врлина/Грех*, у Народном позоришту Сомбор *Голубија времена* (2016), *Маестро* (2017) и *Мразовић - гудак-тичка андиграма* (2018), у Градском позоришту „Семберија“ у Бијељини (Република Српска) *Комедија омењена у развоју* (2019), *Мила, љумица у немилости* (2023), *Певање и ћушање Софке Николић* (2024), у Позоришту младих у Новом Саду *Каг сам*

био љарав (2019), у Културном центру „Лаза Костић“ у Сомбору, *Райсодија Стојков* (2025), у Позоришту „Бора Станковић“ у Врању (2026) комедија *Горлице*, а на сценама у Србији и региону играно је петнаестак његових драмских дела за децу.

Награде (избор): „Никола Петровић Пеца“ за изузетан допринос развоју позоришне уметности у Србији, Октобарска награда Града Сомбора (2017), „Лаза Телечки“ (2024) за посебан развој позоришта, „Миодраг Жалица“ за најбољи босанскохерцеговачки драмски текст за представу *Певање и ћушање Софке Николић* (2025), награда „Борисав Станковић“ за исти драмски текст (2025).

Пензионисан у звању редовног професора Педагошког факултета у Сомбору Универзитета у Новом Саду.

Живи у Сомбору

ГОРАН ИБРАЈТЕР је рођен 1962. године у Мокрину. Дипломирао је на Филозофском факултету у Београду 1988. на Групи за филозофију. Мастер студије драматургије на Академији уметности Нови Сад завршио 2017. године.

Аутор је драма *Карданус* (премијерно изведена 2007. у Народном позоришту Ужице у режији Љубослава Мајере, објављена у едицији Савремена српска драма 2008. и на енглеском у Сцени, 2015) и *Срце више није моје* (премијера 2014, Новосадско позориште/Савез драмских уметника Војводине у режији Богдана Јанковића, објављена у Алманаху драме Друштва новосадских књижевника, 2022). Представа је тренутно на репертоару Градског позоришта „Семберија“ у Бијељини (премијера 2021). У Народном позоришту „Бора Станковић“ Врање 2024. године премијерно је изведен његов комад *Аушолоуи Саџама* у режији Богдана Јанковића.

БИЛТЕН 1

Драматизација прича Фрање Петриновића *Како брзо снег забели земљу* објављена му је у издању Градске народне библиотеке „Жарко Зрењанин“ 2025. године.

Добитник је награде за савремени драмски текст на 5. међународном кикиндском позоришном фестивалу (за текст *Срце више није моје*, 2014) и награде за адаптацију на Сусрету аматерских позоришних друштава Војводине у Старој Пазови 2014. године (за текст *Гори, тоскоћице моја*, по истоименом филму Милоша Формана). Аутор је више изведених драматизација и адаптација.

Био је директор Народног позоришта „Тоша Јовановић“ Зрењанин у периоду 2000-2004. и 2007-2010. Након тога прелази у Стеријино позорје, где ради на месту извршног директора. Добитник је награде „Никола Пеца Петровић“ за најуспешнијег позоришног менаџера у Србији и Црној Гори 2004. године (награду додељује Народно позориште Сомбор).

Био је селектор Фестивала професионалних позоришта Војводине, Фестивала професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“, Фестивала првоизведених представа Алексинац, Виминацијум феста, као и члан жирија новосадског ИНФАНТ-а, Међународног кикиндског позоришног фестивала, Фестивала првоизведених представа и Тврђава театра (Смедерево).

До сада су му објављене књиге поезије *Песме Елеазарове* (Књижевна општина Вршац, 2009; на немачком у издању Банатског културног центра, 2016), *Сјихије* (Банатски културни центар Ново Милошево, 2012), *Ја(је)* (Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“ Зрењанин, 2014), *Милешка бележница* (Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“ Зрењанин, 2020) и *Сајушник сабласне краве* (Културни центар Војводине „Милош Црњански“ Нови Сад, 2026).

Поетски, прозни и стручни текстови су му објављивани у *Улазници*, *Авантраду*, *Лешојису Машице српске*, *Књижевном живоју* (Темишвар), *Оћледалу*, *Домешима*, *Сцени*, *Новој мисли*, *Бајдали* као и у више зборника из области позоришне теорије. Превођен на немачки, енглески, словачки, румунски, македонски и бугарски.

ЗОРИЦА ПАНЧИЋ је рођена 11. 08. 1972 у Скопљу, Дипломирала је глуму на Факултету драмских уметности у Скопљу 1994. године, у класи професора Кирила Ристоског. Од 1995. године стална је чланица ансамбла Позоришта „Јордан Хаџи Константинов-Џинот“ у Велесу.

Током више од три деценије богате уметничке каријере остварила је више од педесет позоришних улога, тумачећи разноврсне ликове из дела класичне и савремене, домаће и светске драматургије. Међу њеним запаженим остварењима издвајају се улоге у представама *Ифиџенија* у *Аулиди*, *Дом Бернарде Албе*, *Дон Жуан*, *Нора*, *Краљ Лир*, *Тартиф*, *Краљ Иби*, *Оресџија*, *Мајка* и *Госпођа министарка*. Током каријере сарађивала је са бројним истакнутим редитељима и гостовала на сценама позоришта у Скопљу, Штипу, Куманову и другим градовима.

За свој глумачки рад добитница је више значајних награда и признања. На 38. Македонском позоришном фестивалу „Војдан Чернодрински“ у Прилепу 2003. године награђена је за најбољу епизодну улогу у представи *Дом Бернарде Албе*. Награду за најбољу глумицу освојила је на фестивалу „Стоби“ 2006. године за представу *Пичији дом*, као и на Македонском културном лету у Малој Преспи 2017. године за представу *Позориште, љубави моја*. За тумачење Живке у Нушићевој *Госпођи министарки* добила је 2025. године награду за најбољу главну глумицу на позоришном фестивалу „5РЕ“ у Велесу.

Поред позоришног рада, остварила је бројне улоге у телевизијским филмовима и серијама, међу којима су *Македонске народне приче*, *Тврдокорни*, *Треће ја мушко* и *Гурни ме да кренем*. Бавила се и педагошким радом, руководећи драмским студијама при Културно-информативном центру и Македонском народном позоришту у Скопљу.

Њено уметничко искуство обухвата и рад на телевизији, вођење дејих емисија, синхронизацију анимираних филмова и телевизијских серија, као и снимање гласова за бројне рекламне кампање.

БИЛТЕН 1

Вечерас на репертоару

Дан позоришта „Бора Станковић“ и свечано отварање фестивала

Небојша Брадић

У ПОТРАЗИ ЗА ТАШАНОМ

Режија: Небојша Брадић
Позориште „Бора Станковић“
Врање, Србија

Среда, 21. октобар у 20 часова

Драматург: Александар Милосављевић
Костимограф: Марина Вукасовић Меденица (УКСС)
Дизајн светла: Радомир Стаменковић
У представи је коришћена Зорана Ерића
Асистент костимографа: Дијана Додић
Ликовна дорада костима: Катарина Филиповић
Израда костима: Владимир Пекић
Инспицијент: Александра Јовановић

Играју:

Бора Станковић: Бојан Јовановић
Ангелина Гина Станковић: Милена Стошић
Ташана: Кристина Јањић Стојановић
Станка, Борова ћерка: Анђела Влајковић
Девојка / Огризовић 3: Милица Филић
Млади писац / Огризовић 1: Михајло Стојковић
Фотограф / Просјак / Глумац (Мирон): Марко Николић
Глумац 2 (Сарош) / Огризовић 2: Никола Стојковић
Глумица 1 / Парапута: Тамара Стошић
Глумица 2 / Стана: Радмила Ђорђевић Коцевска
Глумица 3 (Ташана): Жетица Дејановић
Грађани, грађанке, колпортери: ансамбл позоришта „Бора Станковић“

Техничка екипа:

Технички руководилац: Горан Стојковић
Шеф сцене: Мирослав Илић
Шминка: Марија Ђорђевић, Дијана Додић
Светло: Стефан Рашић, Стефан Стојменовић
Тон: Горан Стојковић
Декоратери: Марјан Илић, Милан Стојчић, Дејан Стојилковић, Матија Младеновић,
Гардероба: Марија Ђорђевић, Дијана Додић, Весна Младеновић
Реквизита: Дијана Додић
Дизајн плаката и афише: ГДС Грифон Врање

БИЛТЕН 1

Сутра на репертоару

Бора Станковић

БОЖЈИ ЉУДИ

Режија: Југ Ђорђевић

Народно позориште у Београду,
Србија

Четвртак, 22. октобар у 20 часова

Драматизација: Ђорђе Косић
Сценограф: Андреја Рондовић
Костимограф: Велимирка Дамјановић
Композитор: Невена Глушица
Сценски покрет: Милица Церовић
Сценски говор: др Љиљана Мркић Поповић
Продуценти: Милош Голубовић, Оливера Живковић
Инспицијент: Ана Зорић
Суфлер: Марија Недељков
Асистент сценографа: Марија Младеновић
Асистент костимографа: Милица Вучинић

Играју: Вања Ејдус
Ива Милановић
Јелена Благојевић
Александар Вучковић
Недим Незировић
Новак Радуловић

Мајстор светла: Срђан Мићевић
Мајстор маске: Марко Дукић
Мајстор позорнице: Дејан Раденковић
Мајстор тона: Велимир Милошевић

Декор и костими урађени у радионицама Народног позоришта у Београду

Представа траје 1 сат и 30 минута
(без паузе)

БИЛТЕН 1

ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ БОРИНИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ
СМЕХ, ТИШИНА, ИСТИНА И ЈОШ ПОНЕШТО, Врање, 21 - 28. октобар 2026.

Оснивач - Град Врање

Организатор - ЈУ Позориште „Бора Станковић“ Врање

Директор фестивала - Кристина Јањић Стојановић

Селектор - Спасоје Ж. Миловановић

Уметнички директор - Бојан Јовановић

Технички директор - Горан Стојковић

Визуелни идентитет - ГДС ГРИФОН Врање

Односи с медијима - Јасмина Јанковић

Маркетинг - Миланка Стојковић

Финансије и рачуноводство - Марија Ристић Златановић

Организациони одбор:

Председник - др Слободан Миленковић, градоначелник

Заменик председника - Милан Илић, заменик градоначелника

Чланови:

Зорица Јовић, председница Скупштине града

Данијела Милосављевић, члан Градског већа за ресор – социјална питања, локална самоуправа и информисање

Бојан Костић, члан Градског већа за ресор - буџет и финансије

Кристина Јањић Стојановић, директор ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Бојан Јовановић, уметнички директор ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Горан Стојковић, технички руководиоца ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Јасмина Јанковић, руководиоца маркетинга и самостални организатор ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Вида Стојановић, самостални саветник у Одсеку за образовање, културу, спорт и омладину

Јелена Пејковић, секретар Градског већа

Уредништво билтена:

Бојан Јовановић - глумац и уметнички директор позоришта

Бојан Тасић - драматург

Јелена Гавриловић - драматуршкиња

[The page contains dense, repetitive text printed diagonally across it, likely bleed-through from the reverse side.]

Покровитељи фестивала:

ВРАЊЕ

Република Србија
Министарство културе и информисања

ДУНАВ
ОСИГУРАЊЕ

VITEZ & KOM

CONNECT
FREIGHT

Пријатељи фестивала

Prenočište
SoLe

ALEKSIĆ

ЗЛАТНА
ЛУЉА

KAVIM
Jedinstvo
VRANJE

Bivoda

ГРАДСКА
МЕЈАНА

Медијска подршка

ВРАЊСКА

ПОЛИТИКА

вечерње
НОВОСТИ

VRANJE NEWS

